

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Ved J. Börjessons og V. Bartholins Bryllup

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Tredje Deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Tredje Deel.*, 1895, s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt03-shoot-idm140152135138048/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Tredje Deel.

Og man siger, han skal skyld
Tiburs mægtige Sibylle
denne Kunst til at fortrylle,
som saa snildt han øvet har;
der nok mødtes deres Blikke, —
skjøndt forvist man veed det ikke;
men man veed til Punkt og Prikke:
her i *Soer* de blev et Par.

Nu er Alting paa det Rene,
snart han over Stok og Stene,
flyver bort med sin Helene,
tænder Arnens lyse Baal;
dog idag vi ej vil kriges,
men med Røveren forliges,
saa i Sorø det kan siges
vi har drukket deres Skaal!

II.

Ved F. Börjessons og V. Bartholins Bryllup.

Maj 1873.

Udi Roma, i sit Studie
Herr Börjesson
stod i Skaber-Ro:
En »Sjøjungfru« nys var sprunget
fra hans Kunstnerhaand,
— Nej, der var nok to!

Tiberstrømmens Leer var deres Moderskjød,
hver var nok saa fager, hver var nok saa sød,
ak, ak, ak, men saa hjerteløs,
»Sjøjungfru«-Slægten, den er maliciøs!

Og han længtes, længtes, vidste
selv ej efter hvad,
skjøndt han spiste bra;
det var ikke Vin, og det var
heller ikke Mad,
— o hvad var det da?
Til en skjønne Dag der indad Døren treen
endnu en Skjønjomfru, dennegang kun een;
strax, strax, strax Skjæl fra Øjet faldt:
her var en »Jungfru« uden sjø og salt!

Øjet var et Kul, der tænder,
og den lille Haand
trykked hans saa blødt,
om det mørke Haar sig slynged
smukt et Silkebaand,
et ceriserødt;
Steen var ikke hun, og da han bød sin Arm,
klapped Hjertet højt i Vittes unge Barm:
Ja, Ja, Ja! ham sit Ja hun gav,
højt raabte Hjertet: Jeg er Skandinav!

Sødt de sværmed, snart fra Ingers-
levs og Michalas
vinkende Altan,